

SZERKESZTŐI IRODA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Félévre . . . 8 frt. Egy hónapra . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatkak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy □ centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitólíri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Elovasni való.

Ezt a címet azért tettük, mert az előfizetési felhívásokat rendszeresen nem szokták olvasni; mi pedig semmit sem szeretünk, hogy el ne olvassanak. Mikor arra határoztunk magunkat, hogy ezt az előfizetési felhívást — inkább hódolva az irodalmi díjaknak, mint saját nézetünknek — megírjuk, két kérdés lépett előnkbe és várt tőlünk választ.

Voltak-e a múltban sikereink? Ez az egyik kérdés.

Van-e a jövőre feladatunk? Ez a másik kérdés.

Vagyis: volt-e eddig, s lesz-e ezután az Ellenzék fenállásának jogosultsága?

Az Ellenzék mindig vidéki lap volt és ma sem akart többnek látszani, mint a mire képes. A vidéki lapoknak rendszerint két fő feladatuk van: egyik, hogy nem olvastak; mivel azt a mit mondanak, már jobban ismerték; másik, hogy a közönségnek — gyakran vannak kitéve, mivel nagyobb a kérelmük mint a városiaké. Ezekre a betegségekre ma sem inklinázt az Ellenzék. Vagy azért, hogy nem volt benne kellő fogékonyság a tárgy iránt, vagy azért, hogy távol tartotta magát a ragálytól: annyi bizonyos, hogy a közönség mindig olvasta és mindig komolyan vette az Ellenzékét.

Ebből áll a mi múltunknak összes sorsa; de ez épen elég is arra, hogy a belső munkák nyugodt önértékeléssel tekintünk vissza megfutott pályánkra. Gyakran még volt-e pálya; ritkán sima; sohasem egyenes. A jutalom és a teher között élénk ingadozott az arány; olykor csüggedve, olykor lelkesedve, mindig lankadatlanul követtük azt a célt, melyet lapunk legesleges célja maga elé tűzött.

E cél még nincs elérve sem politikailag, sem társadalmilag.

Magyarország államiságának épülete még nincs befejezve. Nincsen önálló hadserege, nincsen külön udvartartása, nem egy külön gazdasági egész és nem képviseltetik a nemzet saját nemzeti érdekei szerint.

A politikai helyzetnél nem jobb a társadalmi. Hazánknak a társadalma nem egységes. Mikor a jogegyenlőség megszűntette az osztálykülönbségeket és a forgalmi szabadság megszűntette a csúszásokat: akkor a középkori szerkezetből igen lényeges darabokat tördelt ki. Ekkor megszűnt a születés — és a munkálkodás — szerint való föltagolás, de épen maradt a hajónként való tagozottság. E tagozottság azonos naponként jobban kidomborodott. Magukba ölelik a tevékenységnek a haladásnak legkülönbözőbb ágazatait. A lapok szerint válik külön a tudomány, a

szépművészet, az ipar, a kereskedelem, a mezőgazdaság, az egyetemi élet, az iskola s néhány fajnál még az egyház is. A társadalomnak a földarabolása állandó veszéllyel fenyegeti a politikai egységet is; mert ott, hol alkotmányos szabadság van, a társadalmi irányzatok diadalmat aratnak, hite, aspirációja, akár észrevétlenül csendességben lép föl, akár rohamos követeléssel mindig ellenállhatatlan hatással van az állami életre. A társadalom e részekre való felbontása erőmegosztást jelent. Az erőmegosztás: gyengeség. Jól megértendő: gyengeség nemcsak a magyar fajra, hanem az egész házra nézve. Már pedig a közdelemben a gyengeséget csak egy lépés választja el a legyőzéstől.

Olyan igazságok ezek, melyek még nem vertek gyökeret. Ezen igazságok általánosítása képezi a társadalom terén feladatunkat. Mikor e feladat megoldást nyer s mikor Magyarország megnyerendi az államiság minden attribútumát, akkor majd újból fölvetődik a kérdés: van-e szükség az Ellenzékre? De addig jogunk van kérni, hogy a közönség higgyen szavainknak s pártolja törekvéseinket.

BARTHA MIKLÓS.

Az „Ellenzék” ára:

Egész évre . . . f. 16.
Félévre . . . f. 8.
Negyedévre . . . f. 4.
Egy hónapra . . . f. 1. 50.

A kiadóhivatal.

Mi lesz?

Ha valaki azt a kérdést intézné a kormányhoz: Mit tervez a közel jövőre és az országgyűlés még hátralevő időszaka — úgy hisszük vagy nem tudna reá felelni, vagy nem adna reá egyenes választ.

Mi innen a távolból annyit látunk, hogy a kormány valóságos aknamunkát és nyílt folytat.

Vagy nem tesz semmit, vagy mindent eltitkol.

Ugy látszik nem tartja szükségesnek nyílt kártyákkal játszani. Rejtelmek, titkos és érthetetlen dolgok történnek a kabinetben. Akár csak a régi spanyol kormányzati rend éledne fel Magyarországon, a mely rendszer lehetetlenné tette, hogy a kormány intező köréből bármi is a nyilvánosság elé kerüljön.

Ilyenforma spanyol titkolózási rendszer képtelen eszközeivel végzi mostan-

ság a Szapáry kabinet az országkormányzás munkáját.

A tanítói nyugdíj törvényjavaslat után erőszakosan hajszolja át az országgyűlésen a középszeurpai államokkal megkötött kereskedelmi szerződéseket beczikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot.

Még csak anyagi időt sem engedett a képviselőknek, hogy legalább tanulmányozhassák a törvényjavaslatot.

Erre következik a tanítók, továbbá az állami tisztviselők fizetésének rendezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása.

Ennyi az, a mi a kormány tervei közül a nyilvánosság elé szivárgott.

A ki ennél többet akar tudni, az ugyan tőlünk ok nélkül kér felvilágosítást, mert ennél a kormány terveiről többet tudni ember fia nem képes.

A napokban minisztertanácskozás is volt. Egyes lapok találgtatják ugyan a tanácskozások tárgyát, a hozott határozatokat, de ezekből egyéb alig olvasható ki, mint az hogy a kormány még január első napjaiban feloszlattja az országgyűlést, s a képviselő választásokat még a tél folyamán meg-ejteti.

Ebből azt kell következtetnünk, hogy a kormány ez idő szerint komolyabb terve a közel jövőre nézve egyáltalán nincs, mint a képviselőválasztásoknak mennél előbb való meg-ejtése.

Az országgyűlésnek időelőtti feloszlását immár a félhivatalos újságok sem tagadják. Ennél még tovább is mennék, s dicsérik a kormány előrelátását és bölcsességét, hogy ilyen téli hadjáratot akar segíteni a helyzeten.

A kormány és intimusai szerint az ellenzék korai szervezkedése adott ösztönt arra, hogy e szervezkedéssel szemben a kormány is idejekorán kihasználja a rendelkezésére álló eszközöket.

Ez pedig nem lehet egyéb, mint lehetőleg megrövidíteni az ellenzéki szervezkedés idejét.

A kormány és pártja — hitük szerint — amugy is rendben van a szénájával, tehát nekik nem sok időre van szükségük a választási szervezkedésre. Az ellenzék pedig — ismét az ő hitük szerint, még csak jó idő múlva szedheti rendbe a seregét,

Ergó: mennél előbb iratnak ki

az általános választások időpontja — az ellenzék annál késztetlenebbül találja. A kormány, mint e törekvésekből látszik — csak az esetben reméli győzelmet arathatni, ha ellenfelét meglepi a késztetlenségében.

Ámde ebben a kormány alaposan csalódik.

Mennél előbb iratnak ki a választások — az ellenzék annál jobban és több erővel törekszik arra, hogy a kormány gonosz tervei ne sikerüljenek.

A kormány az országgyűlés korai feloszlására irányuló kísérlete egyenesen h a t a l m i é r d e k b ő l történik.

Az országnak egyetlen komoly érdeke sem követeli azt, hogy a jelen országgyűlés ily korán, sőt még a jövő évi költségvetési javaslat letárgyalása előtt feloszlattassék.

Sőt az országnak az érdeke egyenesen azt teszi szükségessé, hogy a parlament a reá váró komolyabb feladatokat még a jelen ülészakban elvégezhesse.

Ámde a kormány előtt a nemzet és az ország érdekei nem számítanak. Ő csak arra tekint: mi módon tartathatja fenn magát tovább is a hatalom birtokában.

Előtte a hatalom az első, az ország érdekei alárendelt jelentőségűek.

Ámde a nemzet ez esetben aligha játszik a kormány kezére.

Most azon a ponton áll a nemzet, hogy maga vegye kezébe sorsának intézését. Es mi bizunk a nemzet független érzelmű polgárainak helyes érdeke és bölcsességében, hogy a kormány alattomos és csupán hatalmi érdek szolgálatára alkalmas terveit — a maga erőies ellenállása és szabadsági jogának gyakorlásával — épen az ország érdekeire való tekintetéből meghusítani igyekezzik.

A t. Ház.

Bpest, decz. 21.

A képviselőház ma folytatta a kereskedelmi szerződések beczikkelyezéséről szóló javaslatok általános tárgyalását s a vitát. Helfy Ignác nyitotta meg, érdekes beszédet ben maga is megújítva azokat a közjogi agályokat, melyeket Ábrányi Kornél a szombati ülésen kifejtett. Utána Beöthy Ákos szólalt fel s általános figyelem között bírált

ta a kormány kereskedelmi politikáját. A ház az ő beszédének hatása alatt állott, midőn fölkel a miniszter, hogy a vita során felhozottakra válaszoljon. Baross különösen azt iparkodott kimutatni, hogy a szerződések folytán a kereskedelmi politikának nemcsak formája, de lényege is megváltozik s rosszakarat nélkül nem lehet elvitatni, hogy a kormánynak öntudatos politikája van. A miniszter végül a közjogi rekriminációkra válaszolva, arra hivatkozott, hogy az „osztrák-magyar monarchia” és „Ausztia-Magyarország” kifejezéseket a régebbi törvények is felváltva használták s mind a kettő teljesen törvényes. György Endre, a ki a miniszter után szólalt fel, hangsúlyozta, hogy a szerződések csak azért fogadják el, mert a védelmi politikától a tranzakcióra való átlépés első stádiumát képezik. Érdekes része volt beszédének, hol a keleti államokkal a viszonyosság elvén kötendő kereskedelmi szerződésekéről beszélt.

Miután még br. Kaas Ivor kijelentette, hogy a tárgy sürgősségére való szempontból a szótól eláll, a vitát berekesztették.

A ház a javaslatokat általánosságban egyhangulag elfogadta.

A részleteknél vita nem volt.

Az Ugron — Fejérváry affaire.

Bpest decz. 20.

A tegnapi nap főeseménye volt a báró Fejérváry Géza, honvédelmi miniszter és Ugron Gábor országgyűlési képviselő között felmerült ösmeretes affaire lovagias uton való elintézése, a mely mindkét félnek jelentékeny, de nem súlyos megsebesüléssel végződött.

Elmondhatni, hogy ez az ügy napok óta háttérbe szorított minden egyéb kérdést s ugy nyilvános helyeken mint magán-körökben, országsszerte megbeszélés tárgyát képezte. Növelte az általános izgatottságot az, hogy némely lapok (be nem várva az affaire fejlődését) ennek minden mozzanatát alhírekkel, szenzációsnál szenzációsbabb részletek közlésével előzték meg. Tegnapi azonban lefolyt az affaire utolsó momentum, a párbaj is, ennél fogva az ügy teljes befejezést nyert s vele az Ugron-Uzslácz affaire is lezár a napirendről.

Mielőtt a párbaj lefolyásának részleteire rátérnénk, az eset előzményeit ismertetjük, némely momentumokban — természetesen — nem kerülhetvén ki egyes ismétlések:

Kezdődött az ügy az Uzslácz-afférral, midőn számos kormánypárti képviselőnek az

— Haragszom rád, szolt s tévedésből labda helyett a rózsá repült az ifju ölébe.

— Miért? — sóhajtja az, a rózsát elkapva.

— Mert zavarba hoztál, rebegi ő pirolva,

— Így tetszel nekem, felelé az ifju, de a pajkos zálogbírák megbírságtolták mind a kettőt, egyiket a tévedésért, másikat a játék szavainak elferdítéséért.

A leány odaadta virágos, könnyű karpereczét, az ifju — bár vonakodva — piczi ezüst gyűrűjét.

A két zálogot nem is váltották ki soha: apácának nem kell karperecz, papnak fölleges a gyűrű . . .

Keserű pohár.

ANGOL REGÉNY.

A DÓRA szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

XX.

(Vége.)

(43)

Mert Henryt a váratlan jó hír csapugyan megrázza, s egy éles kiáltás után — ámbár az az öröm kiáltása volt — eszméletét veszti, s ismét az álomországába esik vissza.

Hosszas idő telt el mielőtt azt a társalgást ismét folytathatták.

Róza sok dorgálást kap környezetétől, de eztelek elmaradnak, a saját életét meg sokat látja.

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA”.

1891. december 22

Hópelyhek.

— Költemény prózában —

Tizenhat éves koromban jó anyám elmentett abba a nagy iskolába, melynek neve „let”, széleselyes professzora pedig a „sors”. S én tanultam.

Három nap volt az esztendőm, jött az eszem. Azt kérdezték: lehet-e az embereknek hinni? — s én egydgyen azt hívtam: ja.

Természetesen megbuktam s csüggedtem tértem jó anyám körébe.

Két évig ismételtam az osztályt, jött a másik examen.

— Bizunk-e az emberekben? — veti fel a sors. Én megemlékezve az első kudaromról, komoran felelém: — Nem!

Ismét megbuktam, osztálytársaim hideg kezűje kísért, pedig ekkor már vigasztaló anyám sem vala.

S tanulok holtig.

A hegyoldali olajfa összeállt beszélgetni s holt tengerrel.

— Tudod-e mi újság? — Nem, — mormolja a tenger.

— Azt hirdeti a szellő, meghalt a Ná-dei.

— Minden ember meghal.

— De ez nem vétkezett soha.

— Akkor bölcs ember volt, bölcsobb mint Salamon.

— Csodálhat tett, halottakat támasztott.

— Tán szent volt, mint Mózes.

— Halála percében imádkozott azokért, kik megölték.

— Akkor Isten volt, mert még ezt ember nem tette.

S a holt tenger feljajdult az Isten halálán hosszan, fájón — s elhallgatott.

A kis faluban zivatar elé harangoztak.

A bösz vihar moraja versenyre látszott kelni a csengő-bongó kis haranggal, hogy elnyomja annak hangját.

De az nem volt könnyű.

Ha a villámok dörgése pár perczre megszüntette a mindenséget az eltűnő fénysugár után annál fájdalmasabban hangzott a kis harang zenéje.

Durva fellegek törtek egymásra, be akarya nyelni a világot, zuhogva dőlt alá a zápor, de az átlebbenő szél újra előhozta a harangszót.

S végre az elemek csatájában kifáradt természet megadta magát megpihenveimádkozni borult le a kis harang szavára.

Nem ismertek rá e képre?

A kis harangzó a jó anya intő szava, mely a világ harczeitől félti gyermekét . . .

A többit már tudjátok.

Szegény barátom mesélt:

... Azt mondják, hogy mikor társalgás közben egyszer mindenki önkénytelen halgat, angyal vonul át a termen.

Egyszer én is élveztem e pillanatot.

Társalogtunk, csevegtünk bizalmasan együtt: én és ő.

Megegyeztünk abban a szofizmában, hogy csak harag és szeretet létezik, minden egyéb csak képzelem.

S én fölvettem a kérdést szeliden: — Haragszik maga réám?

— Ő tagadólág bolintva felállt.

— Akkor szeret?! — sutogtam én s elhallgaték ő is hallgatott, az angyal áthaladt a termen s engem magamra hagyott.

Ábrándos néma éj volt.

Álmos fűzék hajoltak alá a patakba, lombjaik közt dalban fáradt csalóganok aludtak, a fák mögött apró báránylegelek közt uszott a hold, reszkető sugarai hosszu utat rajzoltak a patakra, melynek partja elveszett a sás között fehér vízi liliumok mohos köveket fontak körül száraikkal, melyek incselkedve dobták vissza a lejtős patak habjait, egy kidőlő öreg fatörzs binárral befonva mint repkény övezte sirhalom sötétlett a bokrok alatt.

Kedves regényes kép vala ez, minőt méltzó nők holdvilágos képe fest.

A patak fölötti hidon egy leány állt a karfára dőlve, mozdulatlanul s bámolni látszék a tova illanó habokba . . .

De ez a leány vak és süket volt.

Szivárvány van.

— Talán vége lesz már a sok rossz esnek, sóhajtja az agasztó, a köztársaság lábat végigemítja.

A szép szende egyik kezében a labdát tartja, a másikban a szőrtűt, a harmadikban a szőrtűt, a negyedikben a szőrtűt.

A szép szende egyik kezében a labdát tartja, a másikban a szőrtűt, a harmadikban a szőrtűt, a negyedikben a szőrtűt.

A szép szende egyik kezében a labdát tartja, a másikban a szőrtűt, a harmadikban a szőrtűt, a negyedikben a szőrtűt.

A szép szende egyik kezében a labdát tartja, a másikban a szőrtűt, a harmadikban a szőrtűt, a negyedikben a szőrtűt.

A szép szende egyik kezében a labdát tartja, a másikban a szőrtűt, a harmadikban a szőrtűt, a negyedikben a szőrtűt.

volt a véleménye, hogy az immunitás értelmében Ugronnak nem kell megvívni Uzselláczsal. Báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter ellenkező nézetet volt és az nézetellentét tulajdonképen b. Fejérváry és azon kormányparti képviselők közt merült fel, a kik Ugront a párbajtól visszatartották. Ebből származott a feszültség, mely folyton lappangott a nélkül, hogy határozott alakban még egyszer napirendre került volna. A hallgatag közvélemény egy része helyeselte, hogy Ugron megvédte a képviselői immunitást, a másik része pedig nem.

Az volt tehát ősz óta a kérdés, hogy milyen alakban fog ez az ellentét kitörni? és hogy milyen politikai háttérre lesz, és ki lesz a ki a másikat provokálni fogja.

Az az irritáció, mely Fejérváry honvédelmi miniszterben napról napra fokozódott az ellenzék számos pikírozása következtében kissé szubjektív tette a honvédelmi minisztert az ellenzék irányában. Ha ily ideges nem lett volna talán akkor sok oly nyilatkozat elmaradt volna ajkáról, a mit a közvélemény nem felejtett el a miért az igazgatóság kitörése vele szemben sokkal könnyebbé válik mint másokkal szemben. Végre most a „Katonai Lapok” ügyében adott válasznál a miniszter azt mondta, hogy ha szükséges az olvasást is megtiltja. Erre Ugron, a ki minden áron bele akart kötni Fejérváryba, oda kiáltá neki, amaz ismeretes szavakat. A jelenet viharoszerűen támadt a képviselőház elnökének, ha Ugront megröjja érte, akkor a minisztert is meg kellett volna róni. Igen sajtáságos politika hogy a kormánypart nem tudja be Péch Tamás érdemének, hogy Fejérváry alkotmányellenes nyilatkozatát nem róta meg, de annál inkább megtámadta az elnököt azért hogy Ugron sértő kifejezését is halgatással mellőzte. Most Fejérváry nyilatkozatán a létkérdés lényegére a direkt célzást tett Ugron hősködésére, Ugron viszont ezt kijelentvén hogy nem tehet róla hogy Fejérváry nem próbálja ki Ugron hősködését.

A véletlenszerű úgy akarta, hogy báró Fejérváry honvédelmi miniszter éppen Bécsben értesüljön Ugron nyilatkozatáról. Megmozdult szívében a katonai férfiaság ösförása és minden felhozható politikai szemponttal szemben és ezeknek dacára elhatározta, hogy több sértést nem tűr s meg fog verekedni Ugron Gáborral. Rögtön meg is tette az intézkedéseket Bécsben de Ugron e közben elutazott és az ügy nyilvánosságra került, a nélkül, hogy ezt akarta volna. Rendkívül érdekesek voltak ennek benyomásai a sajtó és közönség különböző köreiből. Az emberek a legvadabb kombinációkat szöttek, mert nem tudták elhinni, hogy itt csak szabályos párbaj-affér forog fenn. Hanem azt hitték hogy itt megint újabb taktika kezdődik, hogy az Uzsellácz-ügy egész nagyságában felmelegítették, és az egész ügy politikai czélzókra használtassék fel az ellenzékkel szemben. A kormánypart körében még szombaton délután sem akarták elhinni, hogy a párbaj megtörténik. És hogy az az előny, mely e párbaj következtében azoknak jut, a melyek Ugront pártolták az Uzsellácz-ügyben,

A Henry javulása most már bámulatos gyorsasággal halad elő, s talán az a rázkódás, mely az első perczben szinte megölte, még is kedvező befolyással volt a gyógyulására. — Ő fent van és kint jár ismét, az ősz tél fele közeledik, s Lindsayne és a Nesbitt család azon kezdenek csudálkozni, hogy az elhalasztott esküvő mikor lesz meg.

A Henry többször ismételt sürgető kérésére, Róza végre kezébe adja a Hunt Abigail vallomását.

— Édesem, együtt olvassuk el — mondja fejét a jegyese vállára hajtva, s kezét kezébe téve. Még eddig soha sem volt elég bátoraságom e papirosat felbontani, ámbar Malcolm ur rögtön a kezembe adta mihelyt a városból visszatért.

Felment, hogy a főügyésznek megmutassa, úgy látszik, hogy az a szerencsétlen asszony folyamodást adott be arra nézve, hogy a sirt felbontás, és a —

— Értsem — mondja Henry a mint a leány egész testében megrázkopva elhaltat; és Malcolm leírta a vallomását?

— Igen, halála előtt egy órával. Egész addig nem akart szólni!

Olyan sohajjal, melyben a visszatekintés és az előre pillantás fájdalma vegyült bontja fel Henry a papirosat.

Tekintetbe véve a történetet mely benne van, tartalma majdnem meglepően rövid. De bár mily rövid e vallomás, célját teljesen betölti.

Durva rövidséggel így kezdődik. Azt mondják, hogy haloklóm, és azt mondják, hogy mielőtt meghalnék, a saját lelkeim átvesszőségeit kövessem meg azt a férfit, a ki saját életét kockáztatva azt színtelenül mondta, hogy az enyémek megmentse.

— ellensúlyozva legyen, tehát a kormány-parti sajtó oda akarta terelni a dolgot, hogy ez a miniszteri párbaj csak azért történik, mert a parlament a viszonyok tarthatatlannak mert az elnök nem teljesíti kötelességét s illetéktelen protekcióba részesíti az ellenzék duhajkodását s a személyes sértésért sem a képviselők, sem a miniszterek nem kapnak elégtételt, hanem maguknak kell keresniök.

Tehát ám történéjek meg a miniszteri párbaj, de terjesztessék be a házszabályok revíziója. Felmerült még e közben az a kombináció is, hogy Zoltán Elek vezérőrnagynál és honvédlóvassági felügyelőnél bizalmas konferenciát tartottak volna Ugron párbajképességére vonatkozólag. Mindezek azonban csak üres kombinációk voltak.

Ily körülmények között érkezett Ugron Budapestre szombaton reggel. Gróf Keglevich István és gróf Károlyi Tibor megjelentek nála s kihívták.

Ugron elfogadta a kihívást s már a délután folyamán megnevezte tanúul gróf Bethlen Gábor és ifj. Ábrányi Kornél. Ugron segédei szombat este 6 órakor találkoztak b. Fejérváry segédeivel gróf Keglevich István lakásán és a legismábban és a legvidebb idő alatt döntötték el, hogy báró Fejérváry Géza a megsértett fél; az elégtétel iránti propositiók megtétele tehát az ő segédeit illeti meg. Minden eltérés nélkül jegyzőkönyvileg kimondatott a kétszerigolyóváltás 25 lépésről síma csővű pisztollyal légy nélkül és helyből lönek. Eredménytelenség esetén kardpárbaj a végkimerülésig minden bandaga alkalmazása nélkül.

A párbaj színhelyül a Ferencz József lovaskaszárnya lovardája és a szemközti fekvő pavillonja jelöltetett ki. Idő: vasárnap déli 12 óra.

Báró Fejérváry segédei orvosul dr. Tyroch ezredorvost. Ugron Gábor segédei dr. Farkas László kórházi főorvost neveztek meg. A pisztolyokat gróf Bethlen Gábor és gróf Károlyi Tibor vásárolták s az egyik kardpárt melyek súlyos karuak voltak, gróf Keglevich István ajánlotta fel, a második pár kard Keresztessy József vívómestertől volt beszerzendő. A pisztolyok és kardok közt sorshuzás történt, a pisztolyok közül Ugronnak a kettős és a hármas számuak, br. Fejérvárynak pedig az 1-es és a 4-es számuak jutottak. A kardok közül gr. Keglevich István súlyos karu aczélsíra esett a sor.

Tegnap délelőtt tizenkét órakor megkezdődött a párbaj, melynek intézése a segédek részéről közmegegyezéssel gróf Keglevich Istvánra bízott. A segédek 11 óra előtt gyűltek össze gróf Keglevich Sándor-utcai lakásán a jegyzőkönyvet aláírni. Az idő nagyon hideg, de verőfényes volt s abból, hogy az emberek az utcán mily kíváncsisággal kaudikálnak be minden bérkocsiba, könnyű volt kitalálni, hogy a miniszteri párbaj megtörténtét lesik, a mint hogy Magyarországon még sem fordult elő hogy egy miniszter képviselővel tényleg párbajt vívott volna. A Ferencz József lovaskaszárnya bejáratánál álltaztek álltak őrt, hogy illetéktelen kocsik az udvarba be ne juthassanak.

vetkeztében felakasztották volna — de a külvilágban is, lehet hogy ő hal meg előbb nem én — és akkor mi hasznát veszik a vallomásomnak?

Ismét azt mondják, hogy gondoljak a lelkeimre. Csak megbotránkoztatnom magokat ha e felett a véleményemet elmondom.

És ezért jobb lesz ha rögtön elmondom hogy minő bűn van azon akkor talán befogadják látni, hogy minden kérésük, tanácsuk és erkölcsi prédikációjuk mily kárba veszett fáradság.

Dacre urat épen úgy gyűlölöm most a hogy gyűlöltem eddig, és a hogy meghalt feleségét szerettem; de ő nem az aminek neveztem, ő nem ölte meg azt az asszonyt akit soha sem szerettem sőt nem is kergette öngyilkosságra a hogy vádoltam.

Én egyedül én vagyok a bűnös én voltam az ő gyilkosa.

Én a ki jobban szerettem mint a hogy anyá váhára gyermekét szerethette, oly heves, feltékeny és követelő szenvedéllyel mi gyakran terült velem, de olyan terült, melyet soha sem próbált lerázni magáról.

Ha bár másokhoz durva volt és barátságtalan, de az öreg dajkához mindig jó volt és nyájas, és én — én annyira báványoztam, hogy nem volt egy olyan óra életemben, melyben hogy őt boldoggá tegyem meg ne haltam volna.

De ő soha sem volt boldog. Láttam, hogy egészsége hanyatlak kedélye elborul, és azon arányban a hogy őt szerettem, nőtt gyűlöletem azon férfi iránt, ki őt szerencsétlenné tette.

Tudtam, hogy a szegény teremtes Dacre urat első kedvességől fortélyosan fosztotta meg, azt is tudom, hogy az a férfi midőn világos lett előtte minden, ezt a sértő és megalázó tudatot ritka türelemmel viselte el: soha sem engedett meg magának, s oly a gyenge teremtesnek szinte az életéből került ki.

Ennek dacára azonban számosan voltak ott az érdeklődők közül. Ezek közt br. Aczéll Béla és Gromon Dezső államtitkár.

Megérkezvén báró Fejérváry és Ugron segédekkel, nemcsak a segédek, hanem a vívó felek is kalapemeléssel tüdőzöltek egymást. Báró Fejérváry lenn a lovarda porondján sétált, vidám kedéllyel beszélgetve; Ugron Gábor fent az emelvényen tréfalódzott. Ezután gróf Károlyi Tibor és Ábrányi Kornél ki-mérték a 25 lépés távolságot. Gróf Bethlen Gábor letűzte megállási jelek gyanánt a kardokat s azután gróf Keglevich István kiállította a vívófeleket. A kisorsolt pisztolyok közül az egyes számú gróf Károlyi Tibor nyújtotta át Fejérváry bárónak, a 3-as számú gróf Bethlen Gábor nyújtotta át Ugronnak. Gr. Keglevich István hangosan elmondta a jegyzőkönyv tartalmát, mire Ábrányi Kornél megtette a kibékítési ajánlatot. Báró Fejérváry Géza kijelenté, hogy a sértésre nézve fegyveres elégtételt követel s Ugron nem nyilatkozott, mire gróf Keglevich István kiáltá; „Készülj!” Erre mindkét fél felhuzta pisztolyát azután a második kiáltásra: „Tűz!” czebla vették egymást. Parmincez másodperczben belül kellett löni s a másodperczben. Ábrányi Kornél számolta. Az első golyóváltás mindjárt a vezényszó után megtörtént. Mindketten egyszerre lőttek, úgy hogy a kint álló tömeg azt hitte, hogy csak egy lövés történt. Ekkor helyet cseréltek s báró Fejérváry lőtt először, de nem talált. Ugron hosszabbán célzott, de ő sem talált.

Eredménytelen lévén a pisztolypárbaj a felek és segédek átmertek a szemközti levő pavillonba, hol a kardpárbaj csakhamar kezdetét vette. A felek trikóban vívtak rövid újjal s báró Fejérváry hevesen támadta meg Ugront. Ugron vonult, de ő is erős vagdal-közásokkal viszonzotta br. Fejérváry támadásait s midőn gróf Keglevich a „Halt!”-ot kiáltá, már akkor mindketten több helyen véreztek.

Dr. Farkas László Ugron képviselőhöz szólítottván, Ugron jobb vállán az izület alatt a balkar felső harmadára lezuhdó részut borsebet konstátált, mely miatt azonban a párbajt folytathatónak nyilvánítá, de a jobb csukló fölött tátonóg kisebb sebben egy fontos kis feszítő izom ina volt átmetszve, mire az orvos kijelenté, hogy ez a további kardforgatásra nézve hátrányos lehet. Ugyan ezt állapította meg és nyilatkoztatta ki báró Fejérváry Géza segéde: Tyroch ezredorvos is.

Az ezt követő pour parole alatt a felek állva maradtak s azt, hogy a párbaj folytatassék-e vagy sem, a segédek br. Fejérváry Géza orvosával dr. Tyrochcal konzultáltak. A jegyzőkönyvben kikötött végkimerülés nem volt jelen ugyan, de az inak átmetszése oly körülmény volt, mely Ugront Tyroch beismérése szerint is hátrányos helyzetbe hozza. E hátrányos helyzet kizárván az egyenlő chance-okat, Ugron segédei a párbaj befejezését indítványozták, melyhez gróf Keglevich István és gróf Károlyi Tibor is hozzájárultak. — Báró Fejérváry ezalatt Tyroch segédei karbolos spongyával töröltették s azt hitték, hogy nyakán is meg van sebesítve.

ideges rohamai gyakran nehézb próbára tették türelmét; de nem tudott iránta felmelegedni s folytonos hidegsége szakította meg a felesége szívét, és én ezért gyűlöltem.

— Ki volt ő, hogy neheztelni merészkedett azon kis csaláért mely őtet gazdaggá tette, és olyan feleséggel ajándékozta meg akire bár melyik férfi büszke lehetett volna.

— Maud kisasszony nem titkolózott előttem, gyakran nagyon gyakran keblemre hajtotta az ő szegény fejét, épen úgy mint kis gyermek korában téve s férje hidegségét elpanaszolva sokszor kisérti őt magát: és az általa hullatott könnyek úgy égettek mint ha mind megannyi tüzes szikrák lettek volna s haragomat lángra lebombották.

— Ő boldog lesz ha majd meghalok mondá egy ilyen alkalomkor — mert elveszi Rózá és boldog lesz! Oh igen! — Abigail, én egy levelet írtam mely által helyre hoztam és elintéztem mindent; ők mind a ketten tudni fogják, hogy ez az én akaratom.

Henry meg fog nekem bocsátani, és akkor jó indulattal gondol reám!

— Ez a gondolat tetszeni látszott neki tehát nem szoltam semmit de annál többet gondolkodtam s bűnömnek a csirájá ebben a gondolatban rejtett — hogy inkább lássam Dacre Henryt halva, hogy inkább megölöm őtet a saját kezeimmel, mint hogy a felesége halálából hasznot húzva, mással lássam őt boldognak.

— De miért utyujtam hosszúra ezt a történetet, miután oly kevés időm van hátra? — Ak alkalom, hogy megbüntessem elérkezeti; és azt megpróbáltam felhasználni, hogy minő sikerrel — azt tudják. — Egy este Dacre ur elvesztette rendes türelmét a feleségével szembe, haragba jött, s oly heves kitörést engedett meg magának, s oly a gyenge teremtesnek szinte az életéből került ki.

De mikor a vért a nyakáról letörölték, semmi sebesülés nem volt látható, mint egy kis szakítás a fül felső czimpáján. Ezenkívül felső karján volt a miniszternek egy hosszabb vágása és a jobb tenyér külső széle volt bevágva. Mialatt sebeit mosták, b. Fejérváry tréfálva említette, hogy ő is influenzás s ruháit kérte, hogy addig is, míg ujra kiállítja, hátát betakarhassa. Mindezt a nála megszokott katona-humorról. Mikor aztán a segédek kijelentették, hogy a párbaj befejeztetett, akkor Ugron Gábor oda lépett br. Fejérváryhoz s e szavakat mondá:

Nagyon sajnálom, kegyelmes uram, hogy mindennek így kellett történnie. Báró Fejérváry Géza egy szót sem szót, de jobb-ját nyujtá s a felek kezét szoritották. Ezután Farkas László Ugron sebeit csak bekötözte és a sebek varrását otthon eszközölte Ugron lakásán. Báró Fejérváry Géza ott maradt s ott kötteté be sebeit Tyroch által. Távozásnál Ugron és br. Fejérváry még egyszer kezét szoritották.

Körülbelül öt negyedórát tartott, míg dr. Farkas László Ugron lakásán elkészült a sebek bevarrásával és bekötözésével. A városban, mint a fűtő terjedt el, hogy a párbaj megtörtént és pedig szerencsés kimenetellel.

Ugron Gábor seibeinek bekötése után a nemzeti kaszinó éttermébe ment ebédre s onnan hazamenve, délután barátainak és tisztelőinek szerencsekívánatait fogadta. Az első egyike akik Ugronnak a párbaj szerencsés kimenetelért gratuláltak, Polónyi Géza volt.

Most ennek a jól végződött affárnak még csak egy utójátéka lesz: br. Fejérváry Gézának újból kinevezése honvédelmi miniszterre, mert szerda óta ő nem volt miniszter, de holnap talán már ismét az lesz. Az Ugron-Fejérváry affaire-val tehát az Ugron-Uzsellácz-ügy is végkép letűnt a napirendről.

Mint dr. Farkas Lászlótól, Ugron Gábor orvosától értesülünk, Ugron sebe nem súlyos és a gyógyulás minden következmény nélkül egy hét lefolyása alatt végbemehet.

A párbajról szóló jegyzőkönyvet a segédek a délután folyamán írják alá.

A „Bud. Korr.” írja: Néhány lapnak azon hire, hogy Fejérváry báró honvédelmi miniszter Ugron képviselővel vívandó párbaja alkalmából a miniszterelnöknek benyújtotta volna lemondását, — mint illetékes oldalról értesülünk — minden tényleges alapot nélkülöz. Fejérváry báró honvédelmi miniszter nem köszönt volt le. (E czáfolatra csak az a megjegyzésünk, hogy miért nem közölte ezt a „Bud. Korr.” előbb, mikor e hírek fölmerültek, miért közli csak most a párbaj megtörténte után?)

Válasz

Főtisztelendő Szelke József plebános u-nak Naszodon.

Az „Ellenzék” hasábjain szellemileg gyengéldékő véndence érdekében hozám intézett levele ámulatba ejt. Nagy félreértés forog fenn közöttünk. Én a mai modern kor-

meg. Éreztem, hogy a visszatérési órája ittött, s midőn urnóm a mellék szobába küldött, hogy a gyógyszerit tartalmazó kis szekrényből hozsam ki azt az orvosságot, mely a térje izgatott idegeit lecsendesíteni akarja, aconitot töltöttem az üvegbe, és ellenségem számára kihoztam azokat a cseppeket, melyektől azt reméltem, — hogy ő fog meghalni.

— Tudtam, hogy a szer gyorsan hat és halálos, és hallottam, midőn az orvos figyelmeztette az urnómet, hogy a legnagyobb óvatossággal bánjék vele, és azt is mondta, hogy bár ki venne be azokból — úgy látszanék mintha szívbjában halt volna meg; tehát nem féltem az eredménytől — csak kegyetlen kárörömet éreztem arra a gondolatra, hogy Maud kisasszony szabad lesz, és hogy az egész világ azt fogja gondolni, hogy a férje halt meg abban a betegségben, amittől őtet féltették.

— Ennyi az egész, — a többit tudják. Büntetésem gyorsan követte bűnömöt; és ez több volt mint a mennyit el tudtam viselni. Első pillanatban olyan voltam mint egy tébolyodott és örvöngésben szerettem volna vallomáson az egész világ előtt kiküldetni, és haláloamat kérni, mi jótétemény lett volna reám nézve; de midőn Dacre urat meggyilkolt angyalom oldala mellett láttam tudva, hogy e halál szabaddá tette, és érezve, hogy nem sokára boldog lesz, ekkor régi gyűlöletem felébredt, s megmegtett attól, — hogy magamat eláruljam; még tudtam élni, hogy őtet gyötörjem, s szándékát meghusztam.

Elhittem vele, hogy feleségét ő kergette az öngyilkosságra és azt reméltem, hogy ezzel a teherrel a lelken nem meri Fáne Rozát feleségül venni. — Mert ha azt tenné, jó — még akkor is van egy másik segéd forrásom — akkor azzal fogom vádolni, hogy ő ölte meg a feleségét! — Vándorlásom a világ körül nem lehettem a nyol-

nak egy kimagasló alakját akartam e lap olvasóinak bemutatni, ki részt a souvinitika, részint a stréberei egy névvel akar közönséges emberek táborán feltűlnemkedni. Hogy képen sikerült, mi sem bizonyítja inkább, minthogy akadt ember, ki abban magát ösmervén fel, — feljajdult, holott mondom, hogy én alakomat a herlakin világ sokadalmából választottam.

Ugy járt most főtisztelendő ur, mint a budapesti szent Rókus-kórház halottas házána a szolgálja: Egyszerre két Kohn Móríz (Budapesten 2000-en feldl van a számuk) került a hideg ágyra kiterítve. Az egyik egy tisztességes Kohn Móríz, a másik egy szédelő, az elsőnek rokonai, az utóbbin pedig a kollektív kilttek koszorúkat, (ma manapság a hyperestetikus baráti kegyelet szédelést is szereti megkoszorozni) a szolgá azonban megfordítva helyezte azokat a kórporsókra, t. i. a tiszt Kohn Mórét a másikra, és a másikat a tisztességes Kohn Mórira; a koszorúk folytán a rokonok és barátok is tévedésebe ejtve, nem a saját halottjaikat kísérték a temetőbe, hanem megfordítva.

Ime tisztelendő ur mekkora tévedést fordulnak elő az élet szinpadán. Védelmébe veszi és megkoszorozza az én éles fantáziám alkotás Móríz, kiről senki sem tudhat hogy valami világ mozgató eseményeket vitt volna végbe, — mint a mit róla mint Crösusról megírtam. Hogy azonban az én fotográfiámban az ön Mozsia magát felismerte, és sietett a dalárdának 1 frtot ajándékozni, ez az érdemet tőle elvonni senkinek sincs joga.

Mint Magyarország szívébe — a jászságban — született magyar ember pedig annyit mondhatok, hogy isten, se a dalárdának, de semmiféle magyar ügynek igazabb és ki-vebb magyart ne adjon mint a milyen én vagyok és maradok siromig.

Naszódi.

Emléket Orbán Balázsnak! Felhívás.

Az eszme, hogy Orbán Balázsnak Székelyföld legjobb fiának emlékére a Székelyföldön emlékszóbor állíttassék fel a nagy jellemű és nemesszívű főruhának elhunytá lett érzett fájdalom első rohamában már megfogant. Az eszme nyilvános kifejezését is nyújt a Dávid Ferencz-egylet által Kolozsvárt le-adott Orbán-émléklapban s az egylet az emlékalaphoz a gyűjtést meg is kezdte, az adakozásban maga járván elől.

A székely nép tudatával bir annyi igazságnak, melyet az elhunytanak egyik rátsja és bejárása oly szépen fejezett ki bűnösüjában; „ha van a székelynek báni, hogy ő szerette azt, ha volt fájó sebe, hogy gyogyítottá azt, ha lesz jövője gazdag áldásos, úgy annak alakpöveit ő rakta.” A székely nép, áldása, kegyelése s örök lája virraszt emléke felett annak, a ki a Székelyföldet ismertebbé, az anyaföldhöz ragaszkodást szívósabbá s a haza fogalmát magasztosabbá tette; a kinek nagy utolsó gondolata is a székely nép tudatába volt szentelve.

E tudat tört elő fenséges erővel a székely keblekből, midőn Sz.-Keresztur városának küldötteeiből összegyűltt értekezlet f. e. deczember 12-én Sz.-Keresztur-on Orbán-émlékszóbor alapját tekintélyes összegel gyarapította, a gyűjtésnek szélesebb körben való eszközölését elhatározta s a gyűjtőbizottságot megalakította.

Az értekezlet határozata az is, is, hogy az emlékszóbor Székely-Kerestur városban állíttassék fel mert Orbán Bal-

aszt a leányt akit szeretett, mig ő visszatért és a befejezés ideje el nem érkezett.

De végre az is eljött, s az igazán elmondtam. — Én nem bocsátok meg nekinek és nem kérek bocsánatot senkitől. Megmondtam az igazságot, bevallottam a bűnmet s következményeit kősz vagyok a világon és a másikkban elviselni. És engedjenek meghalni!

Ekkor az ő alig olvasható aláírása vetkezett, melyet Nesbitt ur és Maud György hitelesítettek, — s különféle helygek s megjegyzések bizonyították, hogy a papiros hivatalos kezeken ment keresztül.

Henry nagy gondnal hajtja azt őssz barna szemében különös nedves fényre, amint merőben maga elibe bámulva cselekszik. — Oly hosszasan hallgat, hogy Róza, ki a felolvasás alatt sokat sirt, karját érinti s bátortalan hangon kérdi:

— Henry, nem vagy megelégedve?

Ekkor az ifju megfordul és Róza me te megijűd attól az elragadtatástól mi a meiből kiolvias.

— Meg vagyok-e elégedve? Oh én gám, ha tudnád, ha gyanítanád, hogy mi boldogság az, hogy ez a teher lelkemről van véve.

— Én azt gondolom, hogy tudom, laszolja a leány szomorú tekintettel; az egy kissé közelebb húzódik jegyesehez és mondja: Henry, a felhők örökre elvonultak felettünk. És én ma a legboldogabb leány vagyok a világon. Oh Henry, légy boldog egészen boldog — te is!

Hát nem vagyok-e az drágám? — abban az esetben is, ha ez a nagy bűnem ért volna, veled nem lehettem volna szerencsétlen. Egész megpróbáltatásom az a te szerelmed, a benn való nemes hiteltötta fel erőmet s édesítette meg keserű hatamat.

gyeklyuson át a kereszturi választókerület képviselője az országgyűlésen és mert a kereszturi gymnasiumnak tette alapítványi nagy részét ösztöndíjkepes tanulók juttatásához és valláskülönbőség nélkül.

Legyen külső emlékjel is, mely átadja a dícsőségét az utókornak, s melynek látása az utódok lelke felemelkedjék az ő nagy emlékéhez!

Hazafias bizalommal hívjuk fel a széles népet s Orbán Baláznak többi barátait, ismerőseit széles e hazában, hogy az emelkedő költségeihez filléreikkel járuljanak!

Adományokat elfogad a bizottság pénztárnoka Barabás Lajos lelkész Székely-Kerestúron.

Sz.-Kerestúron 1891 decz. 19.

A gyűjtőbizottság nevében:
Dr. GROSS PRIGYÉS RAJAF KÁROLY
titkár. b. elnök.

BARABÁS LAJOS
b. pénztárnok.

A népszámlálás Kolozsvárt.

— Befelező közlemény. —

IV.

V. Anyanyelv és nyelvtudás.

Az anyanyelv és nyelvtudásra vonatkozó adatok nem bírnak semmi jelentőséggel közegészségügyre, azért ezek közül csak néhány általános érdekű szám felsorolására kerülök.

Anyanyelv szerint vallott a magát a népszámlálásnál a 32720 polgári lakosságból:	
Magyarnak	26671 = 81.51 %
Németnek	1049 = 3.21
Romának	2940 = 8.99
Csigányak	175 = 0.54
Cseheknek	115 = 0.35
Tótnak	99 = 0.30
Lengyelnek	84 = 0.26
Szásznak	67 = 0.20
Örménynek	31 = 0.09
Szerbnek	21 = 0.06
Horvátoknak	11 = 0.03
Ruténak	4 = 0.01
Más hazai anyanyelvűek (olasz)	18 = 0.06
Külföldi nyelvek (francia, angol)	41 = 0.13
Nem tud beszélni (csecsemők és siketnémák)	1394 = 4.26
Összesen:	32720 = 100.00

Ha azt kutatjuk, hogy e szerint hány ember vallja magát Kolozsvárt anyanyelvét magyarnak és nem magyarnak: úgy találjuk, hogy

magyar anyanyelvű	26671 = 81.51 sz.
nem magyar	4655 = 14.23
nem tud még beszélni	1394 = 4.26
Összesen:	32720 = 100

Összeállítottam továbbá táblázatos kimutatásokat arról is, hogy az anyanyelvén kívül mindenki miféle más (hazai és külföldi) nyelvet tud még. E táblázatos kimutatásokból ezuttal csak a következőket közlöm:

Beszélnék a magyar anyanyelvűek közül Csak anyanyelvűk (magyarul) 16572-en. Még németül is 6108-an. Még románul is 6174-en. Még tótul is 299-en. Még cigányul is 146-an.

Ezen kívül vannak még a magyar anyanyelvűek között olyanok, a kik (bár anyanyelvük magyar) beszélnék még szászul is (35), ruténul (10), horvátul (15), szerbül (67), örményül (39).

Ezek szerint a magyar anyanyelvűek között leginkább elterjedt nyelv Kolozsvárt a román és a német, tudniillik a magyarok közül 23 százaléka tud németül és ugyanannyi tud románul is; ellenben a magyar anyanyelvűek közül csak az 10. és 11. nyelvét beszéli 62 százaléka (16572-en).

A nem magyar anyanyelvűek közül

magyarul is beszéli:	
I. az 1049 németből:	953 = 90.81
II. a 2940 románból:	2400 = 81.63
III. a 175 cigányból:	164 = 93.71
IV. a 115 cseh közül:	94 = 81.73
V. a 99 tót közül:	85 = 85.85
VI. a 87 szászul:	61 = 91.04
VII. a 31 örmény közül:	31 = 100
VIII. a 11 horvát:	10 = 90.90
IX. a 84 lengyel:	78 = 92.85

Ezek a számok igen érdekes és jellemző adatokat nyújtanak lakosságunk idegen nyelvekben való jártasságára. Ugyanis azok közül, a kiknek a város és az ország hivatalos nyelve egyuttal anyanyelvük, tehát a magyar anyanyelvűek közül eddig csak a 10. és 11. nyelvét beszéli 62 százaléka (16572-en).

Ellenben azok közül, a kiknek anyanyelve nem a hivatalos nyelv, aránylag legkevésbé tudják az ország hivatalos nyelveit: a románok a miánál feltűnően, mert hiszen itt Kolozsvárt nemcsak hivatalos nyelv a magyar, hanem a lakosság óriási többségének (81.51 százaléka) az anyja, tehát egyuttal társalgási nyelve is. Következésképpen a lakosságnak alig 10 százaléka kitévő román anyanyelvűeknek, bár csak a társalgási érintkezés lehetősége érdekében szükséges kellene, hogy legyen a magyar nyelv ismertére. Azonban, úgy látszik, — nincs rá szükség.

A magyar nyelvből jártasságban a magukat nem-magyar anyanyelvűeknek vallók között legelő járnak az örmények, akik mindnyájan tudnak magyarul, azután jönnék

a cigányok, lengyelek, szászok, horvátok, németek, tótok, csehek s végül a románok.

Végül a mi a magyar nyelv elterjedését illeti, erre felvilágosítást ad a következő összeállítás.

Összes polgári Magyar lakosság	anyanyelvű	Nem-magyar anyanyelvű	Beszélni nem tud
32720	26671	4655	1394
— 100 sz. —	81.51 sz. —	14.23 sz. —	4.26 sz. —

A 4655 nem-magyar anyanyelvű közül beszél magyarul is (anyanyelvén kívül) 3804, vagyis 81.72 sz. és nem beszél magyarul 851, vagyis 18.28 sz.

Ezek szerint beszélnék magyarul Kolozsvárt:

1. a magyar anyanyelvűek mind:	26671
2. a nem-magyar anyanyelvűek közül:	3804
Együtt:	30475 lélek.

Ennél fogva összehasonlítva azokat, akik tudnak magyarul, azokkal, akik nem tudnak (mert nem értik, vagy mert még egyáltalán (csecsemők) semmiféle nyelvet sem tudnak): a következő táblázatot kapjuk:

Beszél magyarul	Nem beszél magyarul	Nem tud beszélni
30475	9314 sz.	851 = 3.60 sz.
		1394 = 4.26 sz.

Ha pedig a még beszélni nem tudókat arányosan felhasználjuk a magyarul beszélők (30475) és nem beszélők (851) között, következtetve, ha föltételezzük, hogy a beszélni egyáltalán nem tudók (csecsemők és siketnémák) éppen úgy tudnának vagy nem tudnának magyarul is (anyanyelvükön kívül), mint a felnőttek: akkor a következő arányokat kapjuk:

Összes lakosság	Beszél magyarul	Nem tud magyarul
32720	100 sz.	31,880 = 97.28. 890 = 2.72.

Ime, tehát az Emke városában az összes polgári lakosságnak csaknem 3 százaléka nem tud magyarul!

SALAMON ANTAL

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, december 22.

— **Ugron Gábor** a következő üdvözlő sürgönyt kapta a kolozsvári 48-as párt tagjaitól: Nemes bátorsággal fogadná tisztelőit, szerencsédért örömteljes üdvözlőket. Bartha Miklós, Boross Lajos, dr. Mály István, Magyar Mihály, Ince József, Hory Béla, Somodi István, Benel Ferencz, Beszai Samu, Szakács Péter, Klein Viktor, Nagy Gábor, Eöry Ernő, Koleszár Sándor, Vincze István, Nédoroszték János, Ditrói József, Benkő Mihály, Hegedűs Ferencz dr. Török István, Boross György.

— **A sétatéri jégpálya ünnepélyes megnyitása.** A kolozsvári korcsolyázó egyesület választmánya ezennel közhírré teszi, hogy a sétatéri jégpálya folyó hó 23-án szerdán d. e. fél 12 órakor a katonazenekar közreműködése mellett, ünnepélyesen megfog nyitni, jővőre való tájékozás céljából pedig ezuttal is közzétetik, hogy a jégpályán az eddigi gyakorlathoz képest, minden szerdán és vasárnap a déli órákban, a katonazenekar fog játszani.

— **A kolozsvári tisztviselők** fogyasztási szövetsége a végleges megalakulás stádiumában áll. A hivatalok beszoalgtatták a több ezerre menő részvényekre vonatkozó kötelezvényeket a tisztviselő és alkalmazottak aláírásával ellátva. E kötelezvényeket most könnyűvel s állítják ki ezek alapján a meghívókat a nagy gyűlésre. A gyűlés, melyen már csak részvényesek vehetnek részt, e hó 24-én fog megtartatni d. u. 3 órakor a megyeház termében. A gyűlést Girsik János minisztr. oszt. tanácsos hívta össze.

— **Az iparos ifjak** egyetében vasárnap d. e. 11 órakor ment végbe nagy ünnepélyes és szaktanfolyam megnyitása. A megnyitáson jelen volt Albach Géza polgármester, Gáman Zsigmond iparkamarai titkár, Benigni Sámuel elnök; továbbá az előadók és tanterkök közül B. Bak Lajos, Hevesi József, Matusek József, Berényi József, Hegedűs Ferencz s több tekintélyes önálló iparos mester. Az ünnepélyt Benigni Sámuel egyt. eln. nyitotta meg. Az elnök után Albach Géza polgármester intézett beszédet az ifjúsághoz üdvözlőre a szép eszmét. Ezután Gáman Zsigmond iparkamarai titk. szólalt fel. Az ifjúság részéről Váradi Albert egyet. titkár mondott köszönetet Albach Géza polgármesternek, Gáman Zsigmond iparkamarai titkárnak Benigni Sámuel iparos egyt. elnöknek és a jelenvotó tekintélyes iparosoknak azon szíves támogatásért, a melyben a szaktanfolyamot részesítették.

— **Felhívás előfizetésre.** Összes költeményeim legjavát rendeztem egy kötetben saját alá és a múltat magyar közönség, ismerőseim és barátaim szíves támogatásában bizakodva: nyitok a kötetre ezennel előfizetést. Költeményeim 11—12 ív terjedelemben, legújomban elefant-csont-papíron „költemények” cím alatt, a jövő 1892-ik évi március hó 15-én jelennek meg. Előfizetési ára a kötetnek 1 forint, bolti ára 2 ft 25 sz. Gyűjtőknek 10 előfizető után egy rendes, 20 előfizető után pedig egy díszkötésű tisztelet-felirattal szolgálom. Verskötetem díszes, előkelő kiállításra alkalmas. A kiadásra jöhet, szelíd vállalatla kezkesedik. A számotközt gyűjtő-íveket, kézzel írt vagy a német tisztelettel kérem, legkésőbb 1892. évi február hó 15-éig címzemre (Kolozsvár görög-templom-utca 1. sz.) vagy Ajtai K. Albert nyomdájába küldeni. A postaköltség a begyűlt pénzösszegeből levonható Kolozsvárt, 1891. évi hó 8-án E. Kovács Gyula

— **A siketnémák intézetének** szelvényes gyűjtés gyanánt a bakonyai rom. kath. plébániai hivatal 1 ft, a budapesti II. ker. országúti rom. kath. plébániai hivatal 1 ft, a nagy ági m. k. postahivatal 30 kr. a birdai ev ágost lelkész hivatal 20 kr., Westsely Károly posta és távirat-kiadó Sárkány 4 ft, a tordai m. kir. postahivatal 1 ft, 90 kr., Uri Borgia budapesti Mária-intézeti főnöknő 10 ft, a b. ujlaki ev. ref. lelkész hivatal 50 kr., a belyei ev. ref. egyházközség 8 kr., a szelindeki m. kir. postahivatal 32 kr., a csávai rom. kath. plébánia hivatal 1 ft, a buzsaí rom. kath. plébánia hivatal 1 ft, brucknaui rom. kath. plébániai hivatal 1 ft, Hartmann Károlyné Előpatak 1 ft, 40 kr., a bihari rom. kath. lelkész hivatal 2 ft, Jakab kobát-demeterfalvi postamester 2 ft, a zsidvei m. kir. postamester 2 ft, 20 kr., a beledi izraelita hitközség 3 ft, a bughi rom. kath. plébánia hivatal 4 ft, az alsó viaszi gör. kath. lelkész hivatal 3 ft, az az akna sugatagi rom. kath. lelkész hivatal 4 ft, a csábi m. kir. postahivatal 3 ft, 46 kr., a csehi mind. szent. rom. kath. plébániai hivatal 1 ft, a batonyai rom. kath. plébániai hivatal 1 ft, a mező-kászonyi főszolgabírói hivatal 1 ft, 53 kr., Schreiber Résző aszódí rabbi 2 ft, a maros-újvári m. kir. postahivatal 2 ft, 20 kr., a parádi m. kir. postahivatal 2 ft, 95 kr., a nagyvilny m. kir. postahivatal 4 ft, a bresztováci rom. kath. lelkész hivatal 4 ft, az abelovai rom. kath. lelkész hivatal 60 kr. adományt küldött. Az intézet felügyelő bizottsága a nemesszervi adakozóknak halás köszönetét nyilváníti.

— **Elveszett.** Tegnapelőtt a Nagyhidutca torkolatában, vagy a főúton elveszett egy brilliánt nyakék, melynek körzete ephendiszből és közepe XV. római számból áll. A becsületes megtalálór forduljon e lap kiadóhivatalához, vagy a rendőrséghez, hol illő jutalomban részesül.

— **A korcsolyák évről évre** egy-egy újabb találmánya merül fel. A közönség néhányszor használja, megdicséri s aztán félre teszi s marad a régié mellett. A régi fajtá korcsolyákra vonatkozólag érdekes az, hogy eredeti Halifaxot már nem lehet kapni. Amerikából nem szállítanak többé. Amerika is az utáztott európai Halifax korcsolyákat használja mert olcsósága és tartóssága mellett célszerű is. Kolozsváron, most, hogy beálltak a hideg napok, naponta 3—4 száz pár korcsolya kel el az utcákban.

— **Sikok az utcák** Kolozsváron. Némelyik valóságos jég-tenger s különösen esténként nyaktörő vállalat az utcákon végig menni. Intézkedjék a hatóság, hogy hirtsek be homokkal, hamuval vagy fűrészpórral a járdák sikosabb részét, mielőtt nagyobb baleset vagy szerencsétlenség történne.

— **Piskitelepi hírek.** Hunyadvármegye új főispánját, báró Szentkereszt Györgyöt e hó 20-án, midőn beiktatása céljából székhelyére Dávára utazott a piskitelepi szép óvációban részesítették. — A tiszt. olvasókör, mely tíz év óta áll fenn, jubiláris közgyűlést tartott e hó 19-én. A kezdetben szerény igények között levő olvasókör tíz év elmúltával minden tekintetben megerősödött. — Néhány Makray József aradi államvasúti üzemvezető emlékére a piskitelepi iskola, melynek igazi jótévedője volt, méltóképen őrzi meg. Gyűjtést indított, hogy a befolyó összegből Makray József alapítványt létesítsen.

— **Orbán Balázs emléke** javára ma Szotyka Péter Házszegrel egy forintot küldött, mit a gyűjtő bizottságnak küldtünk.

— **Eljegyzés.** Rédiger Juliska kisasszonyt Rédiger Árpád kéküllőköri unitár. esperes művelt és kedves leányát (f. hó 15-én) Dicső Szt. Mártonban eljegyezte Máté Lajos bethlen fia. miklósi unitár. lelkész.

— **Pályázatok.** Csikszárdi tsvék-nél jegyzői állás. Algyógyi bírósnágnál inokai állásra. Deésánknál a sóbánya hivatalnál bánya felőri állás. Marostordamegyében közigazm. állások.

— **Kinevezés.** Bartók József a szilágyosmlyói, Olasz Károly a Kolozsvár vidéki bírósnághoz aljegyzővé kinevezetett.

— **Szégyelje magát.** József Braune, a ki. Bericht von Josef Braune, Budapest. Budapest, Anfang decz. 1891. teljes német szöveggel küldi szét kolozsvári magyar czekek árjegyzékét. Szerencsére a kolozsvári czekek szemétre dobják a germanizáló fővárosi czegek Berichtjét s nem reflektálnak áruira. Braun uram szégyelje magát!

— **Gyeres Szentkirály** r. k. községek templom építésére Ö felsége 200 ft segélyt adományozott.

— **Érdekes esküvő.** A fővárosi előkelő társaságok nagyban foglalkoztatja egy tegnapi történet esküvő, mely az unitárius templomban ment végbe. Ifjabb Miklós Gyula orsz. képviselő ugyanis ott oltárhoz vezetve Harkányi Mariskát, ifj. Harkányi Károlynak elvált nejét, kivel annak idején a mostani boldog férj szenczációs párbajt vívott jelenléti felesége miatt.

— **Deésen** az iparos ifjak önképző egyesületének közgyűlése volt ma decz 20-án a városi háza tanácskozási termében azon alkalomból, hogy a f. évi N. Váradi iparos kiállításra nyert díjak és oklevelek kiosztatásáról a titkárság között. Az ünnepély a polg. zenekar kezdte és végezte jeles játéka-

val, rá az iparos ifjak dalköre énekelte a Hymnusz dícséretes szabatossággal és érzéssel. Ezután dr. Bóni Árpád az ip. ifj. elnöke tartott hatóságos beszédet az ipar fontosságáról budizta az iparosokat az együtt működésre és haladásra. Utánna Budai Elek változó tüzetesen a N. Váradi kiállítás történetét, s sorolta fel a kitüntettek nevét és a kitüntetések nemét, e szerint Tóth Sándor műfázakas elismerő oklevelet, Hochteitl Antal cipész ezüst Klein Lajos kefekötő bronzlevelet, Nagy Károly szíjgyártó és Ösi Albert aranyműves 3—3 ft és arany oklevelet nyertek a nagyszámú közönség kitüntető éljenzései között. A midőn e lélekemelő kis ünnepélyről számot adunk nem tehetjük hogy az iparos ifjak érdekében kifejtett fáradozásaikért elismerésünket ki ne fejezzük dr. Bóni Árpád ügyvédnek mint elnöknek és Budai Etele ref. tanítónak mint az egyet. jegyzője és a dalkör fáradhatatlan mestereinek.

— **Az eltöltött Kossuth-kép.** Fehérvár lakossága körében nagy az izgatottság. Károlyi Gábor gróf, Fehérvár képviselője nemrég Kossuth olajfestésű arcképét megküldötte ajándékol a városnak. A kép leleplezési ünnepségét a hétfői rendkívüli közgyűlésre tervezték és már az előkészületeket is megtették. A főispán azonban eltiltotta az arckép leleplezését és az így a levéltárba került. A főispán intézkedése a lakosság minden rétegében kinosan hatott s több oldalról felszólalás fog történni az ellen. Károlyi Gábor gróf szombat délután Székesfehérvárra érkezett, hogy a kinos ügyet elintézzze. A város képviselőjét óriási tömeg várta a pályaudvaron, a hol Gaucs Jenő ev. lelkész, a függetlenségi párt elnöke üdvözölte. Bandériummal kísérték Károlyi Gábort a városba, a hol tegnapi programbeszédet tartott.

— **Elő sortések** származási és egészségi igazolvánnyal való ellátása tekintetében követendő eljárás iránt továbbá a kőbányai származású sortéseknek és ausztria-magyarországi szarvasmarhákak Szászországra való bevitelét a földm. miniszter szabályozta.

— **Az elrabolt karácsonyfa.** Nyék és Harka közt, Sopron közelében tegnap éjjel egy fuvarost, a ki egy szekéren karácsonyfát vitt a hetivására, ismeretlen tettesek agyonverték. A csendőrök nyomban a helyszínre mentek és megindították a nyomozást, de eddig sikertelenül. Azt hiszik, hogy a tettes ugyanaz, a ki a múlt vasárnap a szomszédos somfalvi templomot kirabolta.

— **Templomrablás.** A szerencsei görög-katolikus templomba e hó 15-én, mint onnan értesitenek, eddig ismeretlen tettesek törtek be és elvitték a 300 forint értékű templomi tárgyakat. A három zárral el látott hatalmas vasajtót kiefizíteni nem bírták, e helyett falat bontottak s úgy ereszkedtek be a templomba kötélen. Az elrabolt tárgyak a következők: egy arany meg egy ezüst kehely, egy ezüst patena, egy ezüst csillag, egy gazdagon megaranyozott kanál, három kereszt, három turibulum, két csemettyű, egy szenteltvíztartó.

— **Stefánia özvegy trónörökösne mint iróné.** Mint Bécsből értesitenek, az özvegy trónörökösne könyvet irt és ki nyerte a királyi beleegyezését, hogy munkáját nyomtatásban is megjelenesse. Az özvegy trónörökösne könyve már legközelebb megjelenik Kúnnast bécsi kiadó kiadásában és jóvelmélet valami jórökony azéla fogják fordítani.

— **A herceggprimás bevonulása.** Vaszary Kolos herceggprimásnak székvárosába való bevonulásáról az ő legközelebbi környezete sem tud többet, mint azt, hogy Esztergomban egyszerre, egész váratlanul és észrevétel nélkül szándékozik megjelenni. Így akar minden fejtűnést kikerülni. E meglepetés Esztergomot valószínűleg még január hó első felében fogja érni, midőn a primás előbb a nunciushoz Bécsbe és onnan Esztergomba fog utazni. Az esztergomi udvarban is el vannak készülve ily eshetőségre.

— **Rablógyilkosság.** Veszprém megye Almádi községben, mult szombaton esti hat órakor meggyilkolták Mátyás János vinczellert és házát kirabolták. A vinczellér feleségével és tizenkét éves fiával a vacsoránál ültek, mikor este hat óra tájban kopogtatást hallottak az ablakon. Erre a fiu s később az apa is kiment szétnézni, de mint-hogy senkit sem láttak, visszatértek s újra bezárták az ajtót. Kevés váratla lövés dördült el; az ablak csörömpölve tört össze s a vinczellér, a kit a lövés száján ért, halva rogyott össze. Erre a rablók többször belöttek az ablakon: a kis fiu az almárium mögé bújott, az asszony pedig a rablók fenyegetésére kiadta nekik az 1 ft 23 krnyi készpénzt, mire azok betörték, karestek, kutattak pénz után, de hasztalan. Ekkor még három lövést tettek a szegény ember fejébe, s káromkodva elmentek, az asszony rögtön bement Veszprémbe és feljelentette az esetet a rendőrségnek. A rablók ketten voltak; az egyik fekete, a másik szürke uri ruhába volt öltözve.

— **A feltámadt milliomas.** Lemberghen kalandos történet foglalkoztatja az emberek: Mionczynski Kázmér lovag, egy gácsországi milliomas, a ki mint excentrikus agylegény ismeretes, több év előtt a döblingi tébolyházba került s ott kivitte, hogy az orvos halottának nyilváníttotta. Ő maga pedig utána költözött, a hol kényelmesebb volt a vagyonát Pótooki Nikodém gróf örö-

költe. Pár nap előtt aztán a rokonok nem csekély rémtüetére megtörtént, hogy a halottnak hitt milliomas egyszerre megjelent örökösei közt kijelentvén, hogy azért terjesztette el halála híret, mert meg akarta látni, hogy a vagyonával jól gazdálkodnak-e. A lengyel lapok azt a nézeteket fejezik ki, hogy a kalandos történet mögött valami szélhámosság van. Az orvos a kir. Mionczynski hivatkozik, már meghalt, de várják, hogy a döblingi kórház igazgatósága nyilatkozzon fog az ügyben.

Idegének Kolozsvárt.

(December 22.)

Központi szálló.

Bajtke Gyula kereskedő Bécs, Fogarasi Mihály birtokos Apanagyfalu, Grdn Lázár Schmidt Márkus kereskedő Kecse, Kerekes János birtokos Deés, Korich Ede kereskedő Beszterce, Dr. Wachsmann Ede orvos Bethlen.

Biázini szálló.

Fabian György kereskedő Sz. Régen, Száva András birtokos Novoj, Bercsán Ilyésné birtok. Örményes, Lovich Gyula szolgabíró N. Halmagy, Wagner Gusztáv szolgabíró N. Váradi, Keresztes Fülöp birt. Gy. Fehérvár, Alberti Károly magányzó Beszterce.

Nemzeti szálló.

Balogh Kálmán kereskedő Bpest, Paskuj József kereskedő Sz. Somlyó Révész László birtokos Deés, Balkányi Gyula ügyvéd Debrecen, Klapka József mérnök M. Ludas, Jarsche József mérnök M. Várárhely, Khon Ábrahám ügynök Beszterce, Donner Mór kereskedő Bethlen, Klapka Adolf mérnök M. Ludas, Tüzes Todor kereskedő Sz. Ujvár Rác Jakab kereskedő Sz. Ujvár.

Erzsébeth szálló.

Végh János magányzó N. Enyed, Barcsa Mihály magányzó Felső Páty, Kronfeld Ernest mérnök Beszterce.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

Tisztviselők fizetése.

Bpest decz. 22.

A képviselőház mai ülésén az infunzában szenvedő Wekerle Sándor helyett Szapáry Gyula gr. betérjesztette az állami tisztviselők illetményéről szóló törvény javaslatot.

E törvényjavaslat szerint az állami hivatalnokok 11 rangosztályba soroztatnak.

Az első négy rang osztályt ez a javaslat nem érinti.

Az ötödik rangosztálynak fizetése ötezer, illetőleg négyezer ft,

A szálláspénz Kolozsvárt, Marosvásárhelyt 700 ft.

A hatodik rangosztályban három-ezer, illetve 2500 ft fizetés, szállás pénz a fenti helyeken 560 ft.

A hetedik rangosztálynál 2400., 2200 ft fizetés, szállás pénz 420 ft.

A nyolcadik rangosztályban 1800 ft, 1600 ft, 1400 ft fizetés, 350 ft szállás pénz.

A kilencedik rangosztálynál 1300 ft, 1200—1100 ft fizetés, 280 ft szállás pénz,

A tizedik rangosztályban 1000—900—800 ft fizetés, 245 ft szálláspénz.

A tizenegyedik rangosztályban 700—600—500 ft fizetés, 210 ft szálláspénz.

Török Albert instellációja.

Bpest, decz. 22.

Dr. Török Albert Udvarhely megye ujjonnan kinevezett főispánját ma instellálták Sz.-Udvarhelyt nagy ünnepélyességek között. A beiktatás után 28 küldöttség tiszteletgel a népszerű főispánnál.

Az új főispánnak a küldöttségeknek mondott válasza a legjobb hatást idé

Sz. 21850—1891.

1117. (2—3)

Haszonbéri hirdetés.

Kolozsvár sz. kir. város tulajdonát képező, Apahida község szomszédságában fekvő „**tarsai praedium**” Kolozsvártt a városház közgyűlési termében 1891. évi Deczember hó 29-én, délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen 6 évre haszonbérbe adatik.

A bérlet tárgyát képezik:

a.) A város határán, Apahida község szomszédságában fekvő korcsma-ház, ezen telken levő gazdasági épületek és a mellette levő 7 holdnyi föld.

b.) Az országutól jobbra eső 33 holdnyi földterület.

c.) Apahida községben a berekben levő 5 holdnyi szántó és kaszáló és végül

d.) Ugyanott a községben levő belső puszták telek.

A haszonbéri idő kezdődik 1892. évi márczius hó 1-én és tart 1898. évi márczius hó 1-éig, vagyis hat egymásután következő évekig.

Kiküldési ár az eddigi évi bérösszeg: 600 frt, azaz Hatszáz forint.

Az árverés szóbelileg történik, de írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatók az árverés előtt, sőt árveréskor is a szóbeli ígéret megtételéig.

Ugy a szóval, mint írásban versenyzőnek bánatpénzül a kiküldési ár 10%-át kell készpénzben mellékelnie

Az árverési feltételek és szerződési pontozatok a városház 6-ik számú szobájában hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Kolozsvár szabad kir. város Tanácsának 1891. évi deczember hó 21-én tartott üléséből.

ALBACH GÉZA,
kir. tanácsos, polgármester.

Sz. 1323—1891. v. h.

1121. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 6577, 6975, 9416—1891. sz. végzése által Drechsler C. végrehajtónak Duchony János végrehajtást szenvedő ellen 150 frt, 173 frt 87 kr. és 130 frt tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás foganatosítása alkalmával 1891. évi október hó 31-én bíróság lefoglalt és 1290 frtra becsült raktáron levő különböző házi butorból álló ingóságok összesen 453 frt 87 kr. tőke, ennek 1891. évi május hó 31-ik napjától járó kamatai 15 frt 88 kr. megállapított eddigi 73 frt 80¹/₂ kr. jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbíró 11521—1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán Kolozsvártt, alperes lakásán leendő esküszóására 1891. évi Deczember hó 28-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX.

t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kolozsvártt, 1891. évi deczember hó 14. napján.

PAP JENŐ,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 196—1891.

1120. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Kolozsvár vidéki kir. járásbíró 2410—1891. számú végzése által Orbán Pál engedményese Jakubek György javára Marina József ellen 60 frt tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával Kolozsmonostoron bíróság lefoglalt és 420 frtra becsült lovak, koci és hámo kból álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a 2922—1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Kolozsmonostoron, adós lakásán leendő esküszóására 1891. évi Deczember hó 31-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kolozsvártt, 1891. évi november hó 25. napján.

PIGER JÁNOS,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 8264—1891.

1116. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A tordai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Lengyel Kristóf végrehajtónak Czupor Mihály végrehajtást szenvedő elleni 40 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a tordai kir. törvényszék (az aljárak kir. járásbíró) területén levő, Toroczko község határán fekvő, a toroczko 17. sz. tjkben A + 1. rendsz. 28, 22. hrsz. alatt foglalt belső házas telekre egészen, az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. alapján és a 2—10. rendsz. alatt foglalt ingatlanból Czupor Mihályt megillető jutalékra, még pedig az 1. rendsz. 20, 22. hrsz. 4-9 frt; a 2. rsz. 903. hrsz. fele 3 frt 50 kr.; az 1123. hrsz. fele 1 frt 50 kr.; az 1576. hrsz. fele 3 frt; az 1612. hrsz. fele 5 frt; az 1673. hrsz. fele 4 frt 50 kr.; a 2057a., 2057b. hrsz. fele 28 frt 50 kr.; a 2505b., 2506a., 2506b. hrsz. fele 62 frt; a 2899a., 2899b. hrsz. fele 1 frt és a 2968. hrsz. fele 41 frt s így összesen az árverést 600 frt 50 krban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi Január hó 22-ik napján délelőtt 9 órakor Toroczko község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 60 frtot o. é. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi minisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tordán, 1891. évi október hó 6-án.

A tordai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól.

SOLYMOSI MIKLÓS,
kir. törvényszéki bíró.

FRANK-KISS JÁNOS FIAI

KOLOZSVÁRTT, FÖTÉR 33.

Ajánlják dusan fölszerelt üveg-, porcellán-, lámpa-üzletüket legnagyobb választék, legolcsóbb árak mellett

KARÁCSONYI AJÁNDÉKOK

bevásárlására.

Franczia mozgó és beszélő babák.

Karácsonyfa-diszkek a legnagyobb és szebb kivitelben.

Üzletünkben külön elhelyezett

Bazárunkban kiárusítunk, raktár tultömöttség folytán, tetemes engedmény mellett, üveg és porcellán tárgyakat.

Porcellán tányérok, palaczkok és poharak 3 krtól feljebb.

Igen csinos theás-, kávé- és moccás-készletek

3 fttól kezdve stb. stb.

1118. (1—2)

Valodi Franczia-Cognác.

KITÜNŐ GYÓGY-COGNÁC.

VALÓDI

FRANCZIA-COGNÁC mint gyógyszer

TRICOCHÉ és TÁRSA cégtől

Jarnac-Cognácban.

Alapítottatott 1820-ban.

FÖRAKTÁR:

MÁROSI ÖDÖN

FÜSZERKERESKEDŐNÉL,

MAROS-VÁSÁRHELYT.

1082. (3—3)

Kitünő Cognác-faj gyógyczélokra.

Van szerencsém tudatni, hogy a

SZABÓ FERENCZ-FÉLE
csődtömömet

megvettem,

s azt hatóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRUSÍTÁS

folytán klárusítom.

1112. (2—10)

Tisztelettel

MÁRTON B.

(Fötér 7.)

Szabott ár!

Franczia mosó barchentek, flanelek, vászon, Chifon, asztalneműk és nagykendőkből

NAGY RAKTÁR.

946. (22—x)

Karácsonyi és Ujévi ünnepekre

NAGY ELADÁS!

Előre haladt idény és tulhalmozott raktárom miatt eladok

mától kezdve

női Radköpeny, Capp (mántlet) és Jaquetteket, gyapju, hárász és genilia nagy kendők. flanel, Kasán és gyapju téli ruhakelméket

tetemesen a rendes áron alól.

NŐI RUHA és ÖLTÖNYÖK elkészítését a legutolsó divat szerint elvállalom. Vidéki megrendelésnél egy jól álló derék és alj elómérete beküldése elégséges. Ezen osztály vezetésére előnyösen ismert, **MERZA GERŐ** volt kereskedő urat nyertem meg. — Vidéki megrendeléseket pontosan teljesítek.

Tisztelettel **GÁMENTZY JÁNOS, fötér, gr. Teleki-ház.**

LINCZEG-UTCZA 2. SZ. HAZAMELADÓ.

Mérőben új diva!

UTOLSÓ HÉT!

A volt MERZA GERŐ-féle

női divat-áru üzletben (Fötér)

RAKTÁRON LEVŐ ÁRUK

minden áron

eladatnak.

903. (42—x)

ELŐRE HALADOTT IDÉNY MIATT

NŐI KÉSZ CONFECTION,

TÉLI RUHA-KELMEK

vételáron alul elárusítottak.

!!FARSANGI IDÉNYRE!!

a legmeglepőbb ujdonságok egy része megérkezett.

RENDES SZIDOR és TESTVÉRE

ezelőtt **GAJZAGÓ ISTVÁN.**

Műhelyünkben a legelegánsabb ruhák megtekinthetők.